

ALFABET – ALFABETO, ABECEDARIO

A (a)	el alfabeto	N (ene)	negro, la nieve
B (be)	beber	Ñ (eñe)	español
C (ce)	la casa, gracias, la lección	O (o)	el ordenador
CH (che)	el coche, la noche	P (pe)	la puerta
D (de)	el mercado, la pared	Q (cu)	pequeño, el quiosco
E (e)	el ejemplo	R (erre)	correr, la reina
F (efe)	feliz	S (ese)	sí
G (ge)	el ángel, el gitano, el gato, el gorila, grande, la guerra, el guía	T (te)	tarde
H (ha-che)	hablar	U (u)	último
I (i)	inteligente, diez	V (uve)	avenida, la ventana
J (jota)	jóvenes	W (uve doble)	el whisky, el kiwi
K (ka)	el kilo	X (equis)	el extranjero
L (ele)	la luna	Y (i griega)	yo, doy, mayo, y
LL (elle)	ella, la lluvia	Z (zeta)	el zapato
M (eme)	la mano		

WYMOWA

c – przed **a, o, u** i przed spółgłoskami wymawia się jak **k** przed **e, i** jak **fe**

a	ca (ka)	la casa - dom
c o = k	co (ko)	como – jak, jako
u	cu (ku)	la cuchara - łyżka

e	ce (fe)	cerca - blisko
c i = z (f)	ci (fi)	cinco - pięć

que (ke)	que – jaki, który	queso - ser
qui (ki)	quién - kto	

ch – jak **ci**

d – bardziej miękko niż po polsku, a na końcu wyrazu nie słyszalne

g – przed **a, o, u** oraz przed spółgłoskami jak polskie **g** przed **e, i** jak **h**

a	ga (ga)	la gafas - okulary
g o = g	go (go)	el gorro - czapka
u	gu (gu)	guapo – ładny, przystojny

e	ge (he)	la gente - ludzie
g i = j (h)	gi (hi)	girasol - słonecznik

gue (ge)	guerra – wojna
gui (gi)	el guia - przewodnik

h – jest zawsze nieme i nie wymawia się go nigdy

j – wymawia się jak **h**

a	ja (ha)	el jamón - szynka
o	jo (ho)	joven - młody
j u = j (h)	ju (hu)	juego - gra
e	je (he)	el jeze - szef
i	ji (hi)	el jirafa - żyrafa

ll – wymawia się jak **dź**

n – jak po polsku, ale przed **b, f, p, v** jak **m**

ñ – zmiękczone jak **nj**

qu – jak **k**

rr – wzmocnione podwójne wibrujące

v – na początku słowa oraz po **n** wymawia się jak **b**, w innych przypadkach jak **w**

x – jak **ks**, ale bardziej miękko prawie jak **s**

y – na początku słowa jak **j**, samo lub w środku jak **i**

z – jak sepleniące **s**

za - sa	el zapato - but
zu – su	el zumo - sok

AKCENTOWANIE

- Akcent w języku hiszpańskim pada na drugą sylabę od końca, jeżeli wyraz kończy się na samogłoskę albo spółgłoskę **n** lub **s**:
 - muchacho – chłopiec
 - domingo – niedziela
 - martes – wtorek
 - veintiseis – dwadzieścia sześć
 - piensan – myślą
- Jeżeli wyraz kończy się na spółgłoskę (oprócz **n** i **s**), akcent pada na ostatnią sylabę:
 - actriz – aktorka
 - profesor – profesor
 - feliz – szczęśliwy
 - reloj – zegarek
 - escritor – pisarz
 - pared – ściana
- Występuje szereg wyrazów, które mają akcent na innej sylabie niż wskazywałyby to powyższe zasady, takie wyrazy posiadają akcent graficzny, jak w przypadku:
 - sábado – sobota
 - razón – rozum, racja
 - película – film
 - periódico – gazeta
 - religión – religia
 - difícil – trudny
 - fácil – łatwy
- Występują wyrazy pozornie różniące się między sobą jedynie użyciem akcentu graficznego, zazwyczaj oznaczają one zupełnie co innego:
 - pregunto / preguntó – pytam / zapytał
 - fábrica / fabrica – fabryka / produkuje, fabrykuje
 - el / él – rodzajnik męski określony / on
 - tu / tú – twój / ty
- Zaimki pytające zawsze mają akcent:
 - Cómo? – Jak? como – jak (w porównaniach)